

La Bura e l Sól

Na giurnada, la Bura e l Sól i s fava i dispèt, parchè i n vléa minga vèsar ùn mén da cl àltar, e intànt i à vist ùn ch'a gnéva da vìa, el gnéva avanti tut intabarà. Chi du litghìn, alóra, i s sarés giustà che quel ch'a fava cavàr só l òm - quel l éra l piusè fòrt, veh.

À tacà la Bura, e la tirava fòrt cme còsa mi n a l sò, ma cl òm, al só tabàr, al s al tgnéva stric e bisugnava védar... Fòrsa d dai e dai e dai, la Bura la s è misa chiéta. Alóra è gnù fóra l Sól e lóra clucalà ag è gnù cald e l s è cavà l tabàr, e la Bura la g éra pr i stras a dir ch'l éra piusè fòrt al Sól che lé, altarchè!